

Штучний інтелект це свого роду інструмент, який допоможе вчитися новому і доносити свої думки іншим. Звісно, він ніколи не замінить людської індивідуальності та креативності.

Штучний інтелект дає можливість швидкого навчання на основі оперативного зворотного зв'язку і вміння працювати з різноманітним матеріалом.

Штучний інтелект необхідно розглядати як інструмент навчання, підготовки спеціалістів, а не заміна чи підміна системи навчання. Для підготовки сучасного спеціаліста штучний інтелект є необхідним, але недостатнім. Адже без осмислення отриманих знань, вони не матимуть глибинної суті. Головна особливість студента – індивідуальність мислення та переосмислення інформації.

Список посилань

1. Спіймати робота: сервіси для перевірки текстів на штучний інтелект. URL: <https://wordfactory.ua/gpt-chat-detector/>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-345-6-131>

ЧИ РЕАЛЬНО ДОТРИМУВАТИСЯ ПРАВИЛ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ, ВИКОРИСТОВУЮЧИ CHATGPT У СВІЙ РОБОТІ?

Мирончук Т. М.

інтерн

*Національний медичний університет імені О. О. Богомольця
м. Київ, Україна*

Кожен хто стикався у своєму житті із науковими роботами, написанням курсових, дипломних робіт, однозначно чув таке твердження, як «академічна доброчесність».

Відповідно до закону України «Про освіту» ст. 42 академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання або наукових досягнень [2].

На сьогодні, насправді, існує безліч способів перевірити, наскільки совісно автор писав свою роботу.

Це можуть бути різноманітні сайти для перевірки унікальності тексту: <https://advego.com/antiplagiat>, StrikePlagiarism.com.

Здавалося б, якщо так просто можна перевірити унікальність роботи, навіщо робити стільки галасу навколо цієї теми. Чому всі говорять, що необхідно дотримуватися академічної доброчесності? І в чому ж полягають її правила, та чому це є настільки важливим?

Так, склалося, що ми живемо в епоху технологій, штучного інтелекту, відповідно маємо масу можливостей брати інформацію з різних джерел. Але, багато хто, занадто захоплюється даними можливостями, і забуває про те, що важливо зберігати власну унікальність.

Під час написання своєї роботи, не варто забувати, що використовуючи інформацію з відкритих джерел, видаючи її за свою, ми порушуємо закон.

У 2009 р. на загальних зборах відділень Національної академії наук було прийнято Етичний кодекс вченого України [1].

Цей Кодекс визначає загальні принципи роботи вченого, підкреслюючи, що «учений несе моральну відповідальність за наслідки своєї діяльності, що можуть впливати на розвиток людства, збереження природи та духовнокультурної спадщини...» [1].

Твердження сформульовано дуже чітко, і я повністю з ним погоджуюся.

Через певний проміжок часу, деякі поняття з Кодексу посіли важливе місце в законі України «Про освіту», а саме ст. № 42.

Законом було визначено, що до порушень правил академічної доброчесності, відносяться також наступні поняття:

«Академічний плагіат» – використання результатів інших авторів та їх оприлюднення, без зазначення справжнього автора.

«Самоплагіат» – це оприлюднення робіт, або їх частин, які раніше уже публікувалися, але представляються, в якості нових досліджень.

«Фабрикація» – використання вигаданих фактів, даних що були використанні в наукових дослідженнях.

«Фальсифікація» – свідомо зміна уже наявних даних в процесі наукового дослідження.

«Списування» – під час виконання письмової роботи, залучається інформація з зовнішніх джерел, яка є заборонена.

«Обман» – надання неправдивої інформації стосовно власної освітньої або наукової діяльності.

Причому формами обману також рахуються раніше описані терміни.

«Необ’єктивне оцінювання» – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти» [2].

Якщо автор, використовував щось із даних варіантів, то чи можна тоді роботу рахувати його власністю?

З того часу, як стало доступно використовувати штучний інтелект для написання робіт, наприклад ChatGPT, кількість доступної інформації збільшилася.

Як на мене, при використанні даного джерела, правила академічної доброчесності можуть порушуватися набагато частіше.

Оскільки, науковці звертаються за допомогою до штучного інтелекту з надією на одержання нової інформації.

Але не варто забувати, що все таки це штучна система створена людиною, відповідно інформація закладена всередину уже відома, тому очікувати на щось нове немає сенсу.

Отже, виходячи з раніше сказаного хочеться наголосити, що використовувати у своїх роботах ChatGPT, це не завжди означає порушувати академічну доброчесність. Важливо уміти правильно застосовувати інформацію, яку можемо отримати завдяки штучному інтелекту. Адже іноді у своїх авторських роботах все ж доречно використовувати ті чи інші дані, які доступні в мережі.

Головне, як на мене завжди залишати посилання на ChatGPT, або ж на конкретного автора, чію інформацію ми використали у свій роботі, адже порушення авторських прав карається Законом України «Про авторське право і суміжні права» [3].

Давайте пам'ятати, що моральні цінності в наш час дуже важливі, і ми усі маємо цінувати власну унікальність, а не писати усе під один мотив.

Список посилань

1. <https://www.znu.edu.ua/etychnyj-kodex-uchenogo-Ukrajiny.pdf>
2. Закон України «Про освіту» / Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 38–39, ст. 380.
3. Закон України «Про авторське право і суміжні права»/ Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1994. № 13. Ст. 64.